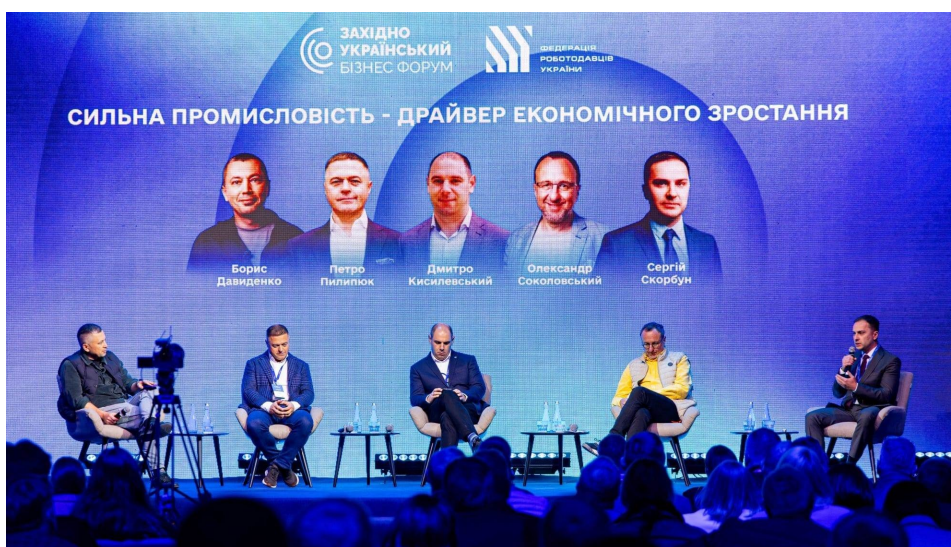

«Один працівник у металургії створює вісім робочих місць у суміжних галузях». Чому великий бізнес має бути в фокусі державної промислової політики

Про необхідність державної підтримки промисловості, умови для збільшення виробництва та потенційну синергію України та Європи під час зеленого переходу металургії розповів начальник управління координації зовнішніх проєктів офісу генерального директора Групи Метінвест Сергій Скорбун на Західноукраїнському бізнес-форумі в Івано-Франківську.

Наймасштабніша бізнес-подія регіону зібрала понад 20 промовців, серед яких представники бізнесу, влади, громадського сектору та інвестори. На форумі обговорили стратегії розвитку українського бізнесу в умовах війни, інвестиції, технологічні інновації та партнерство держави й приватного сектору. Організатор заходу — Бізнес Асоціація Івано-Франківська.

Сергій Скорбун узяв участь у панелі «Сильна промисловість — драйвер економічного зростання». До обговорення долучилися керівники Modern-Expo Group та групи компаній «Текстиль-Контакт», а також представник Комітету Верховної Ради з питань економічного розвитку.

Чому промисловість важлива

За словами Сергія Скорбуна, до війни гірничо-металургійний комплекс разом із суміжними галузями формував близько 10% ВВП країни, але за оцінками 2023–2024 років цей показник скоротився до 5,5–5,7%.

Основні металургійні потужності України зосереджені на сході, тому галузь зазнала значних втрат через війну. Метінвест втратив частину підприємств ще після 2014 року, під час повномасштабного вторгнення — металургійні комбінати в Маріуполі та Авдіївський коксохім, а цього року призупинив роботу Покровської вугільної групи. Усі ці підприємства були частиною єдиного ланцюга виробництва металургійної продукції.

Водночас металургія — експортоорієнтована й висококонкурентна галузь, де Україна змагається з Туреччиною, Китаєм і росією, яка досі постачає продукцію до ЄС і має сильне лобі.

Сергій Скорбун додав, що галузь виживає завдяки здатності адаптуватися — змінювати виробництво й продаж під нові умови.

За його словами, розвиток промисловості важливий для України з огляду на два основні контексти. Перший — особистісний: промисловість поєднує складні технологічні процеси, менеджмент, торгівлю та експорт, а також інформаційні технології, що сприяє розвитку особистості, а також людського капіталу в країні загалом. Другий — національний: сильна держава неможлива без сильної економіки, а економіка

не може бути сталою без розвинутої промисловості.

Якою має бути державна промислова політика

За словами начальника управління Метінвесту, в умовах війни найперше завдання бізнесу — зберегти підприємства, колективи та потенціал для розвитку під час повоєнного відновлення країни.

Один працівник у металургії створює близько восьми робочих місць у суміжних галузях — транспорті, енергетиці, сервісах, а в гірничодобувній промисловості цей коефіцієнт становить приблизно 1:4. Тож ці експортоорієнтовані галузі, що приносять валюту в країну, потребують системної державної політики підтримки.

«Для держави важливі як малий, середній, так і великий бізнес, адже він створює базу для розвитку малих і середніх підприємств. Саме тому великий бізнес має бути у фокусі державної промислової політики», — відзначив він.

Однією з умов для виживання промислових підприємств є зрозуміла й прогнозована тарифна та податкова політика. «В Україні тарифи на залізничні перевезення вищі, ніж у сусідніх Польщі та Словаччині. Це зумовлено старою практикою перекладати витрати соціального сегмента на вантажні перевезення замість прямого фінансування державою. У світі для цього використовують інструменти фінансування публічних сервісних зобов'язань (PSO): якщо держава замовляє послугу, вона за неї платить, а непотрібне — скорочують чи оптимізують», — додав Сергій Скорбун.

Друга умова — доступ до ринків, насамперед європейського, який є основним для України. А для цього держава має допомагати відстоювати інтереси національних виробників на всіх рівнях.

«Для нас важливо зберегти позиції на європейському ринку, щоб продавати продукцію за конкурентними цінами та модернізувати підприємства відповідно до ринкових вимог», — зазначив Сергій Скорбун.

Що потрібно для подвоєння виробництва

Промисловість потребує нормальних умов для роботи й доступного капіталу, адже підприємства будуються на десятки років, а цикл експлуатації обладнання становить 30–40 років.

Попереду зелена трансформація — декарбонізація виробництва сталі з мінімальними викидами CO₂, що потребує мільярдних інвестицій і переходу на електросталеплавильні технології. «Для цього потрібні гарантії безпеки та доступний капітал. Потрібне сприяння держави в тому, щоб міжнародні організації фінансували великі українські промислові підприємства, які готові інвестувати», — сказав Сергій Скорбун.

Основа для сильної промисловості — українські запаси залізорудної сировини, якої майже немає в Європі. «Для зеленого переходу європейцям потрібні DRI-окатки, які ми можемо виробляти, але це потребує сотень мільйонів доларів інвестицій. І потенційно Європа зацікавлена в українській сировині. Це створює сильну синергію між Україною та Європою, яку можна розвивати в майбутньому», — пояснив він.